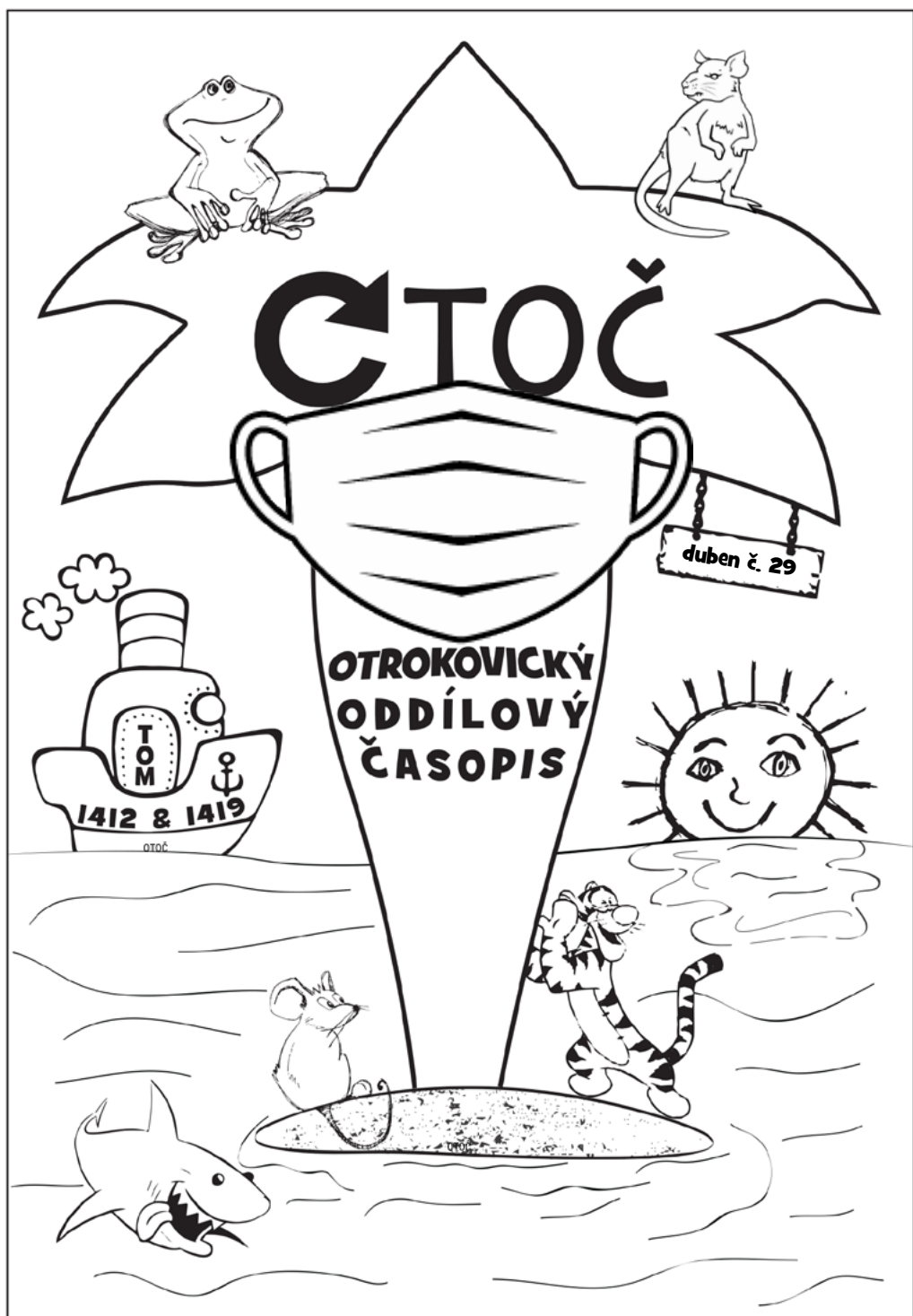

ÚVOD - SPECIÁLNÍ ČÍSLO OTOČE

Ahojte všichni,
vítejte u speciálního čísla našeho časopisu OTOČ!!! Ptáte se, v čem je speciální? Vlastně v ničem. No spíš v tom, že se Vám asi ani pořádně nedostane do ruky. Kvůli aktuální situaci s koronavirem teď nemůžeme mít klasické schůzky, akce, které nás čekaly jsme přesunuli nebo úplně zrušili. Nedá se nic dělat, ale to snad brzo přejde ;)

Aby nám i Vám tato doba trochu utekla, je zde hromada aktivit. Například už beží Hořcová výzva, kde jste doufám všichni zapojení. Ale o tom už více v článku na stránce 4. No a k tomu tady máte i náš OTOČ. Jak bylo zmíněno, je speciální a to tím, že ho díky dnešní počítačové a digitální době, můžete mít na svém počítači, tabletu nebo telefonu. A abychom toho trochu využili, tak u každého článku budete mít odkaz na fotky z dané akce, takže si můžete více připomenout onu událost i virtuálně.

Možná, že až bude zase možné se scházet, dostanete OTOČe i vytištěné.. a nebo, co kdybychom si o nějaké zahráli. Napočítejte, kolikrát se v tomto čísle vyskytuje slovo OTOČ (včetně skloňování - POZOR buďte pozorní, můžete to najít kdekoli). Počet poté zašlete na mejl rafaja@seznam.cz. Správné odpovědi vybereme a vylosujeme 3 lidi. Výherci získají barevně vytištěný OTOČ!!! To by šlo ne?

Aby toho nebylo málo, tak další soutěže naleznete i níže v OTOČi.

Tak, to by bylo asi vše do úvodu..

HOSTÝN

Dne 28. 12. 2019 jsme se tradičně vydali na výšlap na Hostýn. Sešli jsme se na nádraží brzo ráno, ještě za šera. Přišli jak děti, tak i dospělí. Hned na to jsme nastoupili do vlaku. V Hulíně jsme museli rychle přesednout na dru-

hý vlak směr Bystřice pod Hostýnem, který byl nacpaný k prasknutí. Po cestě vzhůru nás zabavily provázky, které jsme měli všichni uvázané kolem kotníků a úkolem bylo je krást ostatním. Čekala nás i hra s toaletákem, při které

jste je ve skupince měli rozmotat a oběhnout s nimi co nejrychleji vyhrazené kolečko, aniž by se nám roztrhly. Na vrcholu nás překvapil sníh. Jako vždy nás náš fotograf Vojta vyfotil a zahráli jsme si parádní hru, která bývá na táboře velmi oblíbená - střechy. Taký jsme se dočkali vyhodnocení hry s toaletákem. Potom jsme šli na mši svatou a podívali jsme se na krásný Betlém. Z baziliky jsme se přesunuli rovnou na jídlo. Nacpali jsme se výbornou polévkou - gulášovkou, kyselicou nebo česnečkou - a kdo ví, čím ještě. Taký jsme se zahřáli, protože po celém dni jsme byli pěkně promrzlí. Po obědě jsme už jenom seběhli kopec, nasedli na vlak a následoval návrat do (všemi oblíbených) Otrokovic!

Pavel Švehlík

• [HTTPS://WWW.ZONERAMA.COM/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/5902858](https://www.zonerama.com/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/5902858)

VEČER CHVAL VE SPÁLOVĚ

Každý, kdo rád zpívá (či hraje) v Prvopátečce, nemohl na této akci chybět.

Nás 16 nadšených vyrazilo v sobotu 15. 2. po obědě za Pavčou a Petou Ovčáčkovými do Věsky. Poté, co nás oba vřele uvítali a co jsme mezi sebou prohodili pár slov, nás čekala čokoláda. Háček byl v tom, že ležela na stole, zabalená v mnoha vrstvách novin, vyhlížející šťastlivce, který hodí šestku

na kostce. Pod novinami se navíc schovávaly bonbony s otázkou, na níž musel někdo z nás odpovědět. Zanedlouho jsme se s čokošku vypořádali, na otázky odpověděli, a tak jsme se rovnou vrhli na písničky.

Jak jsme měli nazkoušeno, nased-

li jsme do aut a přešli do Spálova na zlatý hřeb večera - večer chval. V kostele trochu mrzlo, ale ani to nám nezkazilo okouzující večer. Lidem se naše písničky tak líbily, že jsme na závěr přidali další 4. Moc jsme si to užili.

Při zpívání nám docela vytrávil, což po návratu znamenalo jediné - večere. Kyselice, klobásky, párečky a zelenina nasýtily naše břicha. V teple se nám moc dobře povídalo a byla sranda. Postupně na nás ale padala únava. Zalezli jsme si proto do spacáčků a dek a šlo se spát (úplně brzo to ale nebylo).

Na druhý den jsme se probudili do krásného rána. Skvělá snídaně nechyběla a jelikož byla neděle, navštívili jsme opět tamní kostel. I zde jsme uviděli rozjasněné a překvapené tváře a skvěle jsme si při mši zazpívali.

Akce se pomalu chýlila ke konci. Nechtělo se nám jezdit pryč, ale aspoň to rozjedeme zase v Otrokovicích.

Pevně věřím, že těchto akcí bude víc, i když to dá velkou práci. Moje díky patří vám všem, kteří se na této akci podíleli!

Hanča Šrubařová

• [HTTPS://WWW.ZONERAMA.COM/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/6010829](https://www.zonerama.com/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/6010829)

PŘESPÁVAČKA ŽABEK

Jako každý rok, tak i letos pro nás vedoucí nachystaly přespávačku. V pátek jsme šly normálně na schůzku, po ní na mši a potom už to začalo. Na začátku jsme se dozvěděly, že budeme povoláním policistky.

Vedoucí nám řekly, že policie nemůže najít zločince a my jim máme pomoci. Povečeřely jsme pizzu a začaly jsme. V průběhu večera

j jsme získávaly různé indicie, které nás k jeho dopadení měly navést.

Zahrály jsme i několik dalších her. Třeba Městečko Palermo, nebo hru, kde jsme vypisovaly pokuty. Byla to sranda. Před spaním nám vedoucí ještě pustily film Zootropolis a u toho jsme usínaly.

Na druhý den jsme měly sledovat jednání zločinců, kde bude náš pachatel. Pachatele jsme podle nasbíraných indicií poznaly a sledovaly jsme ho až k jeho domu. Zapamatovaly jsme si adresu a vedoucí pak zavolaly policii, které řekly ulici a číslo domu. Za odměnu nám policie poslala velkou čokoládu. A protože jsme případ vyřešily, mohly jsme jít domů.

Na přespávačce se mi moc líbilo.

Natálka Hlaváčová

- [HTTPS://WWW.ZONERAMA.COM/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/5947814](https://www.zonerama.com/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/5947814)

HOŘCOVÁ VÝZVA

“Hořcová výzva”. Poprvé jsme tyto slova mohli slyšet na jaře 2018. V mnohých z nás vyvolávají skvělé vzpomínky, šilené zážitky, vtipné momenty s kamarády, ale také momenty, kdy jsme se museli překonat a občas si sáhnout na dno. Ty obsahují

mnohem víc nás čeká i letos!

Hořcová výzva je pro všechny TOMíky, ale (letos nově) také jejich rodiče nebo kamarády. Pravidla jsou jednoduchá. Jde o to poctivě splnit co nejvíc úkolů vypsanych na stránkách výzvy (www.horcovavyzva.cz) a postupně si je odškrtávat. Úkoly jsou obodované podle složitosti a také rozdělené do věkových kategorií.

Neobyčejné zážitky jsou (zejména v této chvíli) odměnou samy o sobě, pokud by ale někdo potřeboval silnější motivaci, také si přijde na své. Nejúspěšnějších 20 hráčů (do 15 let) a 10 (od 16 let) získá parádní ceny. Odměnění bude také nejúspěšnější hráč z každého oddílu a nejlepší oddíl celkově.

Pokud Vás to alespoň trochu láká, tak určitě neváhejte a mrkněte na stránky. Zábava zaručena!

- [HTTP://WWW.HORCOVAVYZVA.CZ/](http://www.horcovavyzva.cz/)

například den bez otevírání dveří, hodinu na stromě, přespání na neobvyklém místě, sbírání podpisů cizích lidí, lovení “kešek”, ale také ujetí určitého počtu kilometrů na kole, překonání určité vzdálenosti pěšky, přespání ve stanu nebo sázení stromu. A to vše a

MINISTRANTSKÝ TURNAJ VE VELKÉM OŘECHOVĚ

Stejně jako každý rok, jsme se i letos 31. ledna vydali na ministrantský turnaj do Velkého Ořechova. Vše začalo netradiční koulouvačkou z posledního sněhu široko daleko. Oficiálně ale začínal turnaj

Mši svatou. Potom jsme všichni odešli do tělocvičny, kde pro nás byly nachystané různé koláče a spousta pití. Jakmile jsme se převlékli, šli jsme se všichni rozcvíčit a zastřílet si na brány. Po několika minutách se svolal nástup a byli jsme všichni zvědaví, kdo bude proti komu hrát. Poté, co se odehrálo pár zápasů, jsme byli

konečně na řadě. Začínali jsme proti Zlínu, konkrétně to byli kluci z kostela sv. Filipa a Jakuba. Po chvíli už jsme vedli 1-0, pak 2-0 a nakonec jsme vyhráli 5-0. Moc jsme se z naší výhry radovali. Neuběhla dlouhá doba a na hřišti už byli mladší kluci, kteří hráli taky proti Zlínu a stejně jako my vyhráli. Následoval krátký odpočinek a my šli zase hrát. Tentokrát proti domácím z Ořechova. Tenhle zápas jsme zase s přehledem vyhráli 5-1. Po nás nastoupili zase mladší kluci, kteří hráli proti Jižním Svahům ze Zlína a také vyhráli 4-0. Nejtěžší zápas nás čekal jako poslední - proti Mysločovicím. Ten jsme prohráli 1-3. Celkově jsme se umístili na druhém místě za Mysločovicemi a byli jsme moc spokojeni. Na závěr hráli už jen mladší ministranti, kteří skončili na 3. místě z celkových šesti družstev.

Atmosféra byla perfektní a všichni jsme si to užili. Už se těšíme na příští ročník!

Honza Zábojník

- [HTTPS://WWW.ZONERAMA.COM/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/5973248](https://www.zonerama.com/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/5973248)

SILVESTROVSKÝ POCHOD

31. 12. se jako každý rok uskutečnil Silvestrovský pochod. Letos se vycházelo od hradu v Malenovicích a cílem byla Svatá voda. Tématem tohoto Silvestrovského pochodu bylo “PŘEŽÍTÍ”. Proto jsme po cestě museli plnit různé úkoly, při kterých jsme si tyto dovednosti vyzkoušeli. Např.: postavit co nejrychleji stan, plazit se, střílet z luku, rozdělat oheň, atp. Zrovna stan nám dal celkem zabrat, protože takový jsme ještě nikdy nestavěli. Všechny úkoly jsme ale zvládli a cesta utekla rychle.

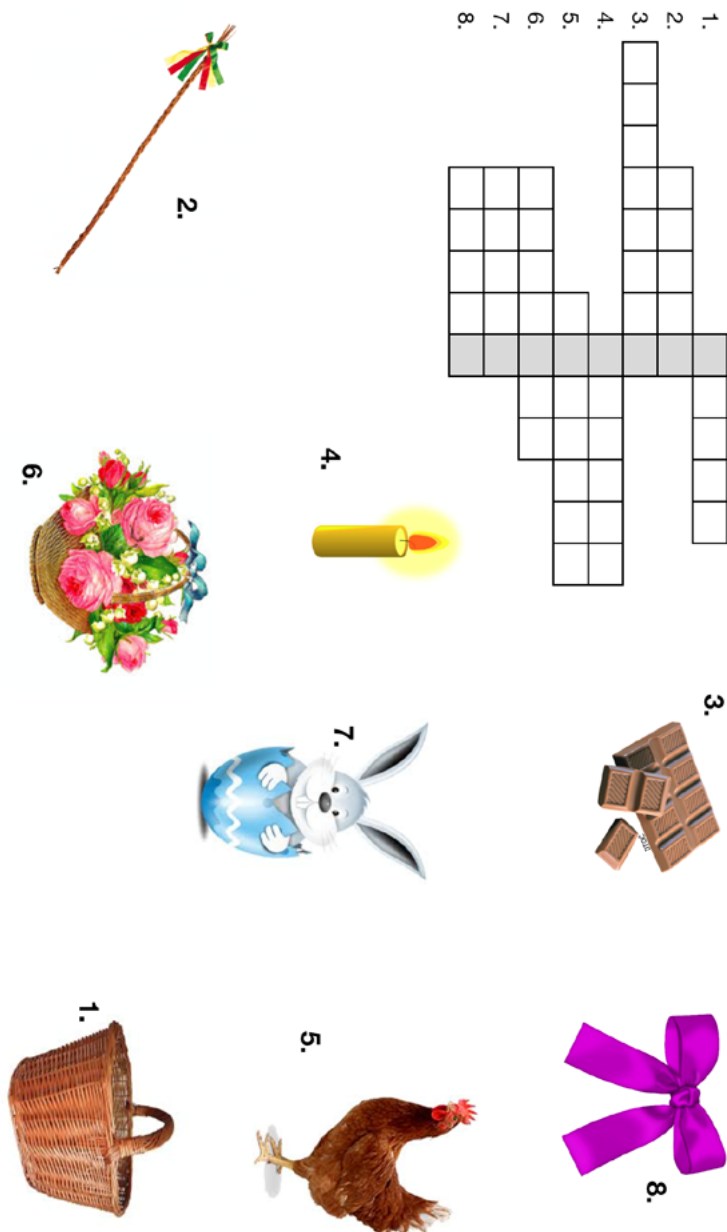
Když jsme došly ke Svaté vodě, tak jsme se pomodlili a občerstvili. Když došly i poslední skupinky, zahráli jsme Lebedu a Dostihy a udělali společnou fotku. Pak už jsme vyrazili na cestu zpátky.

Téma bylo super a pochod se nám moc líbil.

Pája Šibravová

- [HTTPS://WWW.ZONERAMA.COM/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/5910252](https://www.zonerama.com/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/5910252)

OTOČOVÁ VELIKONOČNÍ KŘÍŽOVKA

TOMÁČKÁ ZÁBAVA

Jako již tradičně se letos na konci ledna konala „TOMácká“ - oddílová zábava. Letošním tématem bylo předávání filmových cen, respektive Zlatá Oskara 2020. Ceny se udělovaly celkem ve 4 kategoriích, a to: Romantický film, Dětský film, Tanec a Objev roku. Měli jsme možnost shlédnout vždy dvojici nominovaných s jejich soutěžním úryvkem. Abychom na sebe, jakožto organizátoři, nebrali plnou zodpovědnost za to, kdo danou kategorii vyhraje, nechali jsme o vítězi každé kategorie hlasovat publikum. Diváci mohli pro svého favorita hlasovat tak, že udělali co největší hluk – dupali, tleskali, pískali, křičeli... Vždy šlo o těsné vítězství, protože všechny výkony byly naprosto dechberoucí, skvělé a zábavné.

Na konci oficiální části večera jsme se dostali k vyhlášení poslední kategorie – Objev roku. Objevem roku se mohl stát každý, kdo hodil svou nominaci do hlasovací urny. Nakonec jsme se jako organizátoři rozhodli distancovat i od tohoto rozhodnutí. Vítěze kategorie proto ze zlaté krabice vylosoval vzácný host večera – otec Pavel. Vítězem se stal Jé Bé. Pseudonym, který, jak jsme posléze zjistili, patřil Jirkovi Ballošovi. Jirka neskrýval své překvapení a touhu nevyhrát danou kategorii, nicméně nakonec cenu převzal,

poděkoval všem přítomným, otec Pavel mu dal křížek na čelo a oficiální část večera byla u konce.

V následující části se rozdávala tombola, kde bylo letos více než 120 cen! Každý, kdo měl šťastnou ruku při tahu losů mohl o půlnoci přijít a vyzvednout si svoji cenu. Nakonec se rozebralo téměř všechno. Potom už následoval jen tanec za doprovodu Vaška a Vaška, tedy kapely, která nás provázela celou letošní TOMáckou zábavou.

Chtěli bychom, jako organizátoři, moc poděkovat všem zúčastněným za nesku-tečnou podporu a pomoc při rozhodování o vítězích. Dále bychom chtěli poděkovat za zásobování celé zábavy a také těm, kteří darovali něco do tomboly. V neposlední řadě bychom chtěli poděkovat Ádi Staňkové, která se postarala o skvělé dekorace do fotokoutku.

Děkujeme, že jste přišli a doufáme, že jste si to užili alespoň z poloviny tak, jako my, protože my jsme se bavili královsky!

Peťa Skalník

- [HTTPS://WWW.ZONERAMA.COM/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/5966671](https://www.zonerama.com/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/5966671)
- [HTTPS://WWW.ZONERAMA.COM/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/5966494](https://www.zonerama.com/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/5966494)

NEJEZTE NEZRALÉ JABKA ANEB MÉ PŘEŽITÍ V HEŘMANICÍCH

Na tento zážitek nikdy nezapomenu. Snad mi prominete, že ho nevykreslím tak, jak opravdu byl. Snažím se zapátrat ve své paměti, ale už je to přeci jen víc než... 10 let? Jo, přes 10 let! A pro trochu tajemství použiju jen počáteční písmena svých spoluputovníků. Nebude to ani tak vyprávění jako spíš útržky pocitů, které si ještě pamatuju.

Večeřím v hangáru, právě do sebe cpu druhý chleba s máslem a žlutou a červenou paprikou, když se ozve ostrý hvizd píšťalky a slyším Pepu Janotu volat: „Začíná přežití, máte 10 minut na to se sbalit!“ Se staršíma děčkama se střetneme na 2 sekundy pohledem a pak najednou, jako když do nás střelí. Všichni v panice a trochu v očekávání balíme to nejnnutnější na cestu, ti rychlejší z nás se ještě staví v hangáru vzít pár krajíců od večeře. Čeká nás výzva bez hodinek, bez mobilu, bez jídla.

Právě nás rozdělují do skupinek. Je to dobré, vyrazím s A, K a P, s mobilem v zapečetěné obálce, s padesátikorunou tajně schovanou v podprsence, balením tajně ukrytých lentilek a vodou. U jedné z bytovek v Heřmanicích ještě sebereme nějaké nezralé jabka na cestu, budou se hodit. Hned po příchodu do Heřmanic se snažíme zastavit nějaké auto, aby nás popovezlo. A podaří se hned na podruhé, což je fakt zázrak, když jsme čtyři. Moje první jízda stopem! Pán nás vysazuje na začátku...Oder? Aspoň myslím, že to byly Odry. První stanoviště, které máme navštívit je místní kostel. Chodíme kolem a hledáme nějakou obálku, papír, šifru...Nic nemůžeme najít. A když už to chceme vzdát, objeví se Pepoš ještě s nějakým vedoucím v autě. Právě dojeli a nechápou, že už tu jsme. Podle mě jsme historicky první skupinka, která dorazila na místo dříve než organizátor výzvy. No dobrá, máme hledání 1. šifry usnadněné.

Šlapeme do kopce, slunce pomalu zapadá. P se rozhodne, že poruší zákaz mobilů, přece mu nějaký vedoucí nebudou rozkazovat. Volá domů rodičům. V tu chvíli nás předjíždí auto, které v kopci zastaví. Vedoucí! Nabírají P, pro kterého právě skončilo.

Strašně dlouho jdeme a už nemůžeme. Zastavujeme u nějakého kostela, nevíme, kde jsme, je půlnoc, sedíme na schodech před kostelem, před zamčenou bránou. Na kostelní věži odbíjí celá. S A sedíme opřené zády o sebe a podřimujeme, K je opřený o bránu a strašně chrápe. Dáváme si půlhodinky oddych.

Putujeme dál. Došli jsme na autobusovou zastávku, kde opět zastavujeme. Tentokrát jsme tak mrtví, že si sedáme a později i leháme přímo na cestu. Je temná noc, ale hvězdy jsou vidět krásně. Cpeme se lentilkama a je nám blbě po těch nezralých jabkách co jsme spořádali. To byl blbý nápad!

Jdeme nějakou polní cestu, která dělí dvě kukuřičné pole. Všude kolem to žustí, něco kolem nás dupe. K říká, že je to divočák. Maminko, divočák! Kde jsi! Co budeme dělat? Ještě, že máme s sebou K. Ten má nůž, pěknou kudličku, prej nás ochrání.

Podle mě je už nad ránem, začíná pomalu svítat, snažíme se zase chytout nějaké auto, bojíme se, že nestihneme do tábora dorazit do 8.00. Strašně dlouho nám nikdo nestaví, až pak jeden chlapík, co jede na směnu do práce. Ptá se, proč jsme tak brzo venku, tak unaveně vysvětlujeme, co máme za sebou. Už ani nevím, kde nás vyložil.

Šlapeme do posledního kopce před táborem. Na to, že je hodně brzo, sluníčko dost pálí. Děsně mě bolí nohy. Myslím, že umřu! Už to nedoju! Musíš to dojít, už jsi kousek....Doufám, že stihneme dorazit včas.

Dorazili jsme 7.40. Kukuřičné pole jsme překonali bez újmy na zdraví a žaludek se nám po těch jabkách taky nakonec spravil. Padesátikoruna v podprsence nebyla potřeba.

Vám všem, které přežití čeká, přeju, ať máte stejně hluboké zážitky jako já, ať už je forma této výzvy jakákoliv. Na konci všeho na vás bude čekat přímo boží pocit, že jste zvládli něco, v co jste ani nedoufali! Bylo to totiž příšerné, ale dala bych si to klidně znovu. To tak s těm nejlepšíma věcmá bývá.

Evča Beranová

- [HTTPS://WWW.ZONERAMA.COM/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/5273707](https://www.zonerama.com/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/5273707)

PŘESPÁNÍ SLUNÍČEK

Naše vedoucí využily toho, že máme jarní prázdniny, a tak jsme se sešly kromě pátku i v sobotu. Na páteční schůzce nám částečně vysvětlily hru na následující večer a rozdělily nám různé postavy, kterým jsme měly doma vytvořit papírový profil na nějaké sociální síti. Už dopředu jsme věděly, že půjdeme do kina na film "V síti". Některé z nás si k němu našly recenze, informace, rozhovory a byly jsme dost zvědavé. Když jsme přišly v sobotu odpoledne na sraz u kostela a odložily si věci do suterénu, vyrazily jsme trolejbusem do Zlína. Film byl zajímavý a hodně poučný. I přes vážné téma zneužívání dětí na sociálních sítích se ve filmu objevily i odlehčující vtipné scény. Zopakovaly jsme si třeba zásady chování na sociálních sítích nebo jak pomoci někomu, kdo s tím má nějaký problém. Potom jsme se vrátily opět autobusem do Otrokovic.

Zatímco jsme čekaly, až nám dovezou pizzu k večeři, povídaly jsme si o filmu a celé téma jsme si shrnuly. Po pizzách se jen zaprášilo. Když jsme dojedly, přišel čas na hru s našimi vytvořenými profily, některé byly hodně propracované. Všechny profily jsme daly na

stůl, aby si je mohl kdokoliv přečíst, tak jako je to na opravdových sítích. Potom jsme buď čekaly, až nás někdo kontaktuje, nebo jsme měly samy někomu "napsat". Cílem bylo najít "správnou" dvojčku a přijít na to, jaký problém je v naší konverzaci a jak ho řešit. Třeba když se šedesátiletou paní snažil někdo okrást tím, že se vydával za jejího syna a tvrdil jí, že přispívá na dobročinnou akci. Nebo kluk, který měl nějaké problémy a vylíval si vztek na lidech, kteří přidávali veselé příspěvky. Na konci hry jsme své role představily ostatním. Potom jsme měly volnou zábavu, někdo si povídal, někdo hrál Aktivitu a někteří se pustili do vaření. Pod odborným dohledem samozřejmě. Původně to měly být palačinky, ale ukázalo se, že v kuchyňce není pánev, takže z toho byly vafle. V každém případě byly výborné. Pak už jsme jen nachystaly spaní a pustily si film, u kterého jsme postupně usínaly.

Štěpka Miklová

- [HTTPS://WWW.ZONERAMA.COM/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/6037368](https://www.zonerama.com/TOM-OTROKOVICE/ALBUM/6037368)

KORONAVIRUS VS VEDOUcí

Zajímá Vás, jak Vaši vedoucí tráví karanténu? Zeptali jsme se, co je momentálně nejvíc vystihuje a vy můžete hádat, komu která odpověď patří. Řešení zveřejníme na stránkách 20.4.!

Kačka K.

Vojta

Peta B.

Pája

Peta S.

Kyka

Anička

Janča

Denis

Kačka Š.

Martas J.

"Rekonstrukce."

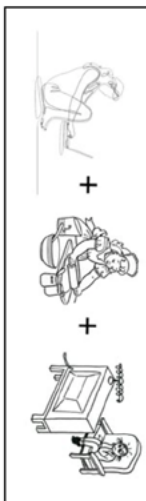
"Do noci vzhůru, do oběda spím."

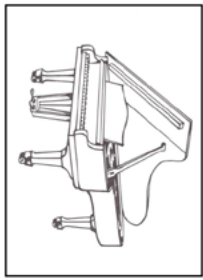
"Škola je na háku, je potřeba vyškrtat úkoly v dílň."

"Bakalářka."

"Hodně spánku, jídla, hudby, Netflixu, psychologie, přednášek, společenských her a žádná nuda."

"Od rána až do večera, v karanténě sedím doma, přes otevřené učebnice, na stůl není vidět více. Co dělá ta nešťastnice? Ach, mít tak jen vůle trochu, biolu bych šrotila, takhle už jsem u Netflixu půl měsíce zabíla."

OTOČ

OTrokovický Oddílový Časopis

Časopis vydávají turistické oddíly mládeže TOM 1412 a TOM 1419 Otrokovice

Redakce: Vojta Rafaja (rafaja@seznam.cz), Kačka Šibravová (kacka.sibravova@gmail.com),

Verča Šibravová

www.tom-otrokovice.cz • www.fb.com/TOMICIOTROKOVICE

Za podpory města Otrokovice

© 2020